

processus, quibus sibi subdito osse coarticularetur. Verum duntaxat in orbiculare, sed paulo
 latius definit tuberculum: quod primo ossi, coccygis in homine ossis, eo modo committitur,
 "quo uerterarum corpora inter se, aut potius quo caudarum ossa mutuo coarctantur. Quin-
 etiam transversus humani ossis sacri ossium processibus in externo latere, parumper uersus po-
 steriorem, sinus exculpitur, cui alterius lateris ilium os ualidissime coarctatur. Est autem hic si-
 nus admodum asper & inaequalis, ac primum quidem secundum ipsius longitudinem in medio
 extuberantem habet lineam, aut amplioris lineae modo prominens tuberculum, quod sinum
 rursus, in anteriorem & posteriorem sinus, dirimit. Anterior utique simplex est, asper tamen,
 & inaequaliter admodum incisus. Posterior altius cauatur, uerum in medio processum osten-
 dit transversum extuberantem, qui sinum posteriorem denuo in superiorem & inferiorem interdi-
 uidit. His sinibus aptissime respondentium ossa, mutuis tuberculis, sinibusque donata. Sinus hi
 & tubera cartilagine aliorum sinuum modo non obducuntur. Quum enim alia tubera & sinus
 laevi continuasque plana cartilagine incrustentur, isti sacri ossis sinus nihil praeter cartilaginea
 educunt ligamenta, sacrum os robustissime ilium ossi connectentia. Hi sinus praeterea ad tripo-
 tissimum superiora ossa sacri ossis referunt. Inferiora enim processus transversos habet tenues,
 at amplos interim, & inter se continuos, ex quibus musculus ille pronascitur, qui femoris mo-
 torum quartus habebitur. Verum transversus quinti ossis processus ea parte, qua transversus
 sexti ossis unitur processui, tuberculum exigit, utique prominens & crassum, in hoc formatum
 ut opportunè duo ligamenta hic sacro ossi implantarentur. quorum alterum ab acuto coxe-
 dicis ossis processu enasci docetur, alterum ab elatiori sede appendicis, qua coxendicis os do-
 nari audies. Foramina nervis transmittendis in sex istis ossibus exculpta, imagine, quamuis
 non numero, illis omnino conveniunt, quae tribus canis ossibus inciduntur. In anteriori enim
 sede homini quina utrinque iuxta corporum compagem foramina caelantur, & totidem in poste-
 riori sede: adeo ut haec ossa sex nervorum paribus viam praebeant. Primum namque inter primos
 & quintam lumborum uerterarum perinde egreditur, ac reliqui nervi ex lumborum & thoracis
 uerterarum lateribus profluentes. Secundum par inter primum ossis sacri os, & secundum: &
 alia hac serie deinceps ita elabuntur, ut excidens par ad subditum os perpetuo referatur. Praeter
 haec foramina nervis exculpta, in posteriori sacri ossis sede alia apparent, inter spinas ossium,
 in viam spectantia quae dorsali medulla est parata. Haec foramina ligamenti opplentur, per
 inde ac intervalla foraminaque inter spinas reliquarum uerterarum conspicua. Ceterum haec
 inter sacri ossis spinas interualla, interdum continua apparent, neque ullis foraminibus per-
 inde ac in canibus ferè peruia. Verum interim ossis sacri ossibus spinas obtigerunt, tanto in sin-
 gulis ossibus proceriores, quanto os ipsum unde prodeunt grandius superiusque est. Nulla ta-
 men spina (si modo quid iudico) neminum quidem sursum conuertitur, sed deorsum potius
 omnes spectant, & ut in alijs uerteris cum transversis processibus interuallum quoddam &
 sedem constituunt: in quam nonnulli dorsum mouentes musculi apte reponuntur, & à qua
 illi iustissime cum alijs hinc prodeuntibus musculis originem ducunt. Tota autem ossis sa-
 cri sedes posterior gibba est, & curua, quò ita tutius propugnaculi modo eas quibus praest
 partes tueretur, ac ab occurrentibus muniret. Anterior autem sede, laeue est, neque asperum,
 sed sinum cauumque, quo aptiorem illis organibus quae cum alijs ossibus instar peluis cuiusdam
 complectitur, sedem efformet. Ad hunc modum hominis sacrum os se habet, quod interdum
 quinque tantum constat ossibus, & tunc in anteriori sede duo defunt foramina, in posteriori
 tamen perpetuo sex nervorum coniugis iter paratum cernitur. Coccyx os quatuor extrui-
 tur ossiculis: quorum supremum, sinum exigit, quo sexti ossis sacri ossis tuberculum excipi-
 tur: quod ipsi corporum uerterarum modo ligamenti admodum cartilaginei interuentu
 committitur, nulla interim alia accedente articulationis specie, nisi fortè quinque tantum ossi-
 bus sacrum os extruatur. Tunc enim ad foraminis cuiusdam in posteriori sede constitutio-
 nem, nervumque sexti in sacro osse coniugij deducendum ac defendendum, primum hoc os in
 posteriori sede duos acutos educit processulos, qui sursum spectantes, quinti ossis sacri ossis
 processibus ualide coalescunt, ipsumque primum coccygis os uix cartilaginei ligamenti inter-
 uentu quinto committitur, sed propemodum ossis sacri ossium ritu coalescit. Porro primum
 coccygis os, quando sex sunt ossis sacri ossa (quod frequentissime euenit) eiusmodi nullos edu-
 cit processus. Verum ad sinus eius, quo sexto ossi sacri ossis coarctatur, latera, superiori ipsius
 sede latius ad transversa extuberat: inferiori autem parte sensim angustatur, ac rursus secundo
 ossi ita omnino committitur, ut id sexto ossis sacri ossi diximus committi. Huic dein tertium
 & quartum succedunt, eodem penitus modo inuicem commissa, tantoque minora, quanto
 unumquodque in ipsa serie humiliorum locum obtinet. Quatuor his ossiculis nullum foramen
 unquam

Foramina
 nervos in sa-
 cro ossibus
 mittentia.

Sacri ossis
 spinae.

Anterior
 et posterior sa-
 cri ossis sedes
 cuiusmodi.

Coccygis os-
 sis historia.

unquam inseciditur, quo dorsalis medulla prorepat, aut ex quo ulli exiliat nervi. In sexto
 ossis sacri osse dorsalis terminatur, neque ipsius extremum in coccyx os descendit. Haec
 la fungosa sunt, & pectoris modo rubicantia, ac in pueris admodum cartilaginea, un-
 contextu ex ampliori basi in mucronem definiunt, cucullique rostri modo introrsum curu-
 in infimum ossiculum suo mucrone, quo recti intestini posticam infimamque sedem con-
 in cartilagineum degenerat, eiusdem usus occasione qua uerterarum spinis cartilagine
 sci relatum est. Hinc sane liquet, quam in Galenum essemus impii, si hominis fabricam
 contenderemus enarrasse, ac non potius semel simiarum constructionem illum persecu-
 teremur. & dein si non ipsi statim initio tertij libri Commentariorum in Hippocratis
 de Articulis crederemus, quum ait se de Ossibus librum conscripsisse, cum sigillatim
 unumquodque os esset, praecipue quidem in ipsis hominum aridis cadaueribus, sin mi-
 simijs certe diligenter inspexisset: ita indicans se omni studio saltem simias descripsisse
 homini in ossium constructione esse similes. Deinde si quis ipsius enarrationem ad-
 num, non autem simiarum fabricam cogere uolet, is Galenum quatuor ossa latuisse ar-
 quae nos coccygis loco recensuimus: & deinde Galeno falso imponet, ipsi sex foram-
 esse incognita. Quandoquidem in homine utrinque in anteriori sede sacri ossis sex sunt
 na, quum in canibus tria tantum occurrant, nam foramina in coccyge canum conspicu-
 tum in posteriori sede, seu potius lateribus consistunt, uti & Galenus uerissime recen-
 sitorum foraminum nullam faciens mentionem. Ad haec, cogemur Galenum oscitantem
 piter insimulare, quod non eundem contextum in tribus inferioribus ossis sacri homin-
 bus esse dixerit, qui est in tribus superioribus. Non enim plus cartilaginis in inferiori
 sinum unione, quam in superiori interuenit. Et interim nulla cartilaginei ligamenti
 hominis coccygis ossicula comittit, quam cartilagineam, ut & in uerterarum corporibus
 nus esse existimauit. Adeo ut si praesius singula inquirenda duceremus, tandem Galen-
 ueris aliorum Anatomicorum descriptionibus falsas fecisse uelimus nolimus concedere.
 Nulli enim dubium esse debet, à formae obliquitate & in mucronem ductu ac rubore, quae
 illa hominis ossicula *λεονεργα* uerteribus fuisse appellata, quod illi haec omnia ad cuculli
 pueris suis referrent, quum interim nulla sit in canibus cum hominis ossibus similitudo
 enim quae Galeni conueniunt descriptioni, uerteribus lumborum, uti diximus, omni simili-
 accedunt. Porro sacrum os *σάκρυον*, seu latum & amplum uocant, quod eius amplitudo
 reliquarum uerterarum, quibus instar basis tutissimae fundamenti subijcitur, am-
 nem uinceret. Non enim arbitror eos id in amplitudine omnibus contulisse ossibus,
 ilium ossa sacro osse ampliora esse cognoscantur. Vnde uero id *ισάκρυον* seu sacrum uocari
 satis constat: nisi id ita dixerint à rara quadam effigie formaque, aut quod adeo diuini p-
 gnaculi imaginem referat: aut quod diuina ope, citra musculorum auxilium, in partu huius
 ilium osse connexu referari, ac denuo naturali instinctu committi plerique (sed falso) ar-
 tur, aut fortè quod grande magnumque sit: quemadmodum apud poetas Ilium, mare, sa-
 atque id genus, sacra uocari putamus. Verum tunc, uti de amplitudine dictum est, sacrum
 uerteris duntaxat esset conferendum, quum ossa ipsi utrinque commissa, & femur ac tibia
 sacro osse grandiora sint, & interim unico tantum (ut sic dicam) haec constent osse, quum sa-
 senis compingatur. Alij huius nominis rationem indagantes, nescio quid de ueterum
 ciji in medium adferunt. Porro quandoquidem nominum rationem perlubens ad alios
 tere passim soleo, etiam huius nominis inuestigationi non grauam concessero.

DE THORACIS OSSIBVS. Caput XIX.

CHARACTERVM SEPTEM DECIMINONI CA-
 pitis figurarum Index.

QVONIAM subsequens characterum Index septem praepositis figuris habet
 communis, ut leuiori opera ad quam figurarum characteres referantur cognoscas, singulis
 consueuimus, numeri notam subiungemus.

1, 2, 3, 4, 5, &c. In prima & secunda figura hoc numero indicantur duodecim thoracis costae
 rum septem superiores pectoris ossi articulantur, quinque autem humiliores non item. Thorax
 uero uerterarum numerus, etiam citra notarum subsidium, modo è notatis costis obuius en-
 si singulis uerteris utrinque unam costam articulari spectes.